

Guvernul României
Hotărâre nr. 213 din 28/02/2007
Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 153 din 02/03/2007

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. - Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

A. Titlul II - Impozitul pe profit

1. Punctul 70¹ va avea următorul cuprins:

"70¹. Pentru determinarea profitului impozabil începând cu anul fiscal 2007, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută este de 7%."

B. Titlul VI - Taxa pe valoarea adăugată

1. Alineatele (13) și (16) ale punctului 2 vor avea următorul cuprins:

"(13) Prevederile art. 126 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de bunuri efectuată de către un furnizor care este înregistrat în scopuri de TVA în primul stat membru către un cumpărător revânzător care este înregistrat în scopuri de TVA în al doilea stat membru, altul decât cel din care începe transportul efectiv al bunurilor, și care este urmată de livrarea acelorași bunuri de către cumpărătorul revânzător către beneficiarul livrării, care este înregistrat în scopuri de TVA în al treilea stat membru, dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

a) bunurile sunt expediate sau transportate direct din primul stat membru al furnizorului către al treilea stat membru al beneficiarului livrării; și

b) relația de transport al bunurilor din România în al treilea stat membru trebuie să existe între furnizor și cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceștia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condițiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale.

(...)

(16) Dacă în situația prevăzută la alin. (13) România este al treilea stat membru al beneficiarului livrării, achiziția intracomunitară de bunuri efectuată de cumpărătorul revânzător, care ar avea locul în România conform art. 132¹ alin. (1) din Codul fiscal, nu este operațiune impozabilă în România, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) cumpărătorul revânzător nu este stabilit în România, ci în al doilea stat membru;

b) achiziția intracomunitară de bunuri este efectuată de cumpărătorul revânzător, în vederea efectuării unei livrări ulterioare a acestor bunuri în România;

c) beneficiarul livrării este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal;

d) beneficiarul livrării este obligat, conform art. 150 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător care nu este înregistrat în scopuri de TVA în România;

e) beneficiarul livrării înscrie achiziția efectuată în rubrica «Achiziții intracomunitare» din decontul

de taxă prevăzut la art. 156² sau la art. 156³ din Codul fiscal, precum și în declarația recapitulativă pentru achiziții intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 156⁴ alin. (2) din Codul fiscal."

2. Alineatul (1) al punctului 22 va avea următorul cuprins:

"22. (1) În contractele încheiate între părți trebuie menționat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb al unei bănci comerciale. În cazul încasării de avansuri înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, altele decât cele pentru achiziții intracomunitare sau livrări intracomunitare de bunuri, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii.

Exemplu: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea unui automobil de la o altă societate B. A va emite o factură către B la cursul de 3,5 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA = 1.000 euro x 3,5 lei/euro = 3.500 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 3.500 x 19% = 665 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 3,6 lei/euro. Baza de impozitare TVA se determină astfel:

$[(1.000 \text{ euro} \times 3,5 \text{ lei/euro}) + (4.000 \text{ euro} \times 3,6 \text{ lei/euro})] \times 19\% = 17.900 \times 19\% = 3.401 \text{ lei.}"$

3. Exemplele 1 și 2 cuprinse în alineatul (8) al punctului 54 vor avea următorul cuprins:

"Exemplul 1: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată normală de funcționare este de 7 ani, la data de 30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900), și deduce 1.900 lei.

La data de 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz, există o ajustare în favoarea statului, în valoare de două cincimi din 1.900 lei, respectiv 760 lei.

Exemplul 2: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată de funcționare este de 3 ani, la data de 30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900 lei), și deduce 1.900 lei. La data de 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz, există o ajustare în favoarea statului, în valoare de două cincimi din 1.900 lei, respectiv 760 lei."

4. Punctul 60 va avea următorul cuprins:

"60. Obligațiile beneficiarului prevăzute la art. 151² alin. (1) din Codul fiscal nu afectează exercitarea dreptului de deducere în condițiile prevăzute la art. 145 din Codul fiscal."

5. Alineatul (2) al punctului 63 se abrogă.

6. La punctul 71 alineatul (1), litera d) va avea următorul cuprins:

"d) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile."

7. Alineatele (1) și (2) ale punctului 72 vor avea următorul cuprins:

"72. (1) Factura prevăzută la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal va fi întocmită în orice limbă oficială a statelor membre ale Uniunii Europene, dar la solicitarea organelor de control trebuie asigurată traducerea în limba română. Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar dacă operațiunea nu este scutită de taxă, suma taxei trebuie înscrisă și în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139¹ din Codul fiscal.

(2) În situația în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la art. 155 alin. (5), cu excepția informațiilor prevăzute la lit. k), m), n) și p), din Codul fiscal se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situație este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conține factura și a numărului total de poziții cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise și achitate prin numerar pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările

ulterioare, nu este necesară menționarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă mențiunea «conform bon fiscal nr./data»."

8. La punctul 80 alineatul (2), partea introductivă va avea următorul cuprins:

"(2) În sensul art. 156¹ alin. (7) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:".

9. Punctul 81 va avea următorul cuprins:

"81.(1) În scopul aplicării prevederilor art. 157 alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor care fac dovada că sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. Nu se aplică aceste prevederi în cazul persoanelor care sunt înregistrate în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform art. 153¹ din Codul fiscal, care fac plata taxei în conformitate cu prevederile art. 157 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) În cursul perioadei fiscale, importatorii care sunt persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declarației vamale de import sau, după caz, a actului constatator emis de autoritatea vamală. Contabil, taxa aferentă importului se înregistrează concomitent atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 145, 146, 147 și 147¹ din Codul fiscal.

(3) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 157 alin. (2) sau, în cazul importurilor, la art. 157 alin. (5) din Codul fiscal, vor proceda astfel:

a) dacă achizițiile sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor art. 157 alin. (2) din Codul fiscal sau, în cazul importurilor, dispun aplicarea prevederilor art. 157 alin. (5) din Codul fiscal, în perioada fiscală în care s-a finalizat controlul;

b) dacă achizițiile sunt destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferența dintre taxa colectată și taxa dedusă potrivit pro-rata aplicabilă la data efectuării operațiunii. În cazul în care controlul are loc în cursul anului fiscal în care operațiunea a avut loc, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro-rata provizorie aplicată. Dacă controlul are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operațiunea, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro-rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operațiunea. Diferențele astfel stabilite vor fi achitate în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

c) dacă achizițiile sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare.

(4) Pentru sumele evidențiate în actele constatatoare emise de organele vamale după data de 1 ianuarie 2007 pentru importuri realizate anterior acestei date, se aplică prevederile art. 157 alin. (4) și (5) din Codul fiscal."

C. Titlul VII - Accize și alte taxe speciale

1. După alineatul (2) al punctului 2² se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

"(3) Acciza se consideră suspendată atunci când produsele supuse accizelor provin din sau sunt destinate unor țări sau unor teritorii menționate la art. 163¹ din Codul fiscal."

2. După punctul 4² se introduce un nou punct, punctul 4³, cu următorul cuprins:

"Codul fiscal:

Produse energetice

Art. 175. - [...]

(2) Intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 4-a și a 5-a ale cap. I din prezentul titlu doar următoarele produse energetice:

[...]

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, prevederile secțiunii a 5-a se vor aplica numai circulației comerciale în vrac;

Norme metodologice:

4³. În înțelesul prezentelor norme, prin circulație comercială în vrac se înțelege transportul produsului în stare vărsată fie prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport - camion-cisternă, vagon-cisternă, nave petroliere etc. -, fie prin tancuri ISO. De asemenea, circulația comercială în vrac include și transportul produselor în stare vărsată efectuat prin alte containere mai mari de 210 litri în volum."

3. După alineatul (1) al punctului 5^{1.1} se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

"(2) Intră sub incidența prevederilor alin. (1) și operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare sau importă astfel de produse, exigibilitatea accizelor luând naștere la momentul livrării produselor respective către beneficiari."

4. Punctul 5^{1.3} va avea următorul cuprins:

"Codul fiscal:

Excepții

Art. 175⁴. - (1) Prevederile privind accizarea nu se vor aplica pentru: [...]

2. următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea duală a produselor energetice. [...]

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din norme;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din norme.

(2) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidental mici cantități de produse energetice, potrivit prevederilor din norme; [...]

Norme metodologice:

5^{1.3} (1) Operatorii economici care achiziționează produse energetice de natura celor prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul fiscal, în vederea utilizării în unul dintre scopurile prevăzute la art. 175⁴ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Codul fiscal vor depune în vederea înregistrării o cerere la autoritatea fiscală teritorială. Autoritatea fiscală eliberează o autorizație de utilizator final, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 20, în care va fi menționat ca temei legal art. 175⁴ din Codul fiscal. Circulația acestor produse de la antrepozitul fiscal la utilizator va fi însoțită de documentul administrativ de însoțire, potrivit procedurii prevăzute la pct. 14.

(2) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(3) Operatorii economici care achiziționează produse energetice, altele decât cele prevăzute la alin. (2) al art. 175 din Codul fiscal, în vederea utilizării în unul dintre scopurile prevăzute la art. 175⁴ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială prin depunerea unei declarații pe propria răspundere, întocmită în 3 exemplare, privind scopul în care urmează a fi achiziționate produsele respective. Din cele 3 exemplare, cu numărul de înregistrare la autoritatea fiscală, unul se păstrează de către beneficiar, altul de către furnizor, iar al treilea de către autoritatea fiscală.

(4) Atât în cazul autorizației de utilizator final, cât și al declarației pe propria răspundere, numărul autorizației sau declarației atribuit de către autoritatea fiscală teritorială va fi precedat de indicativul RO urmat de indicativul județului. Acest număr este cel care, în cazul prevăzut la alin. (1), se comunică

antrepozitului fiscal furnizor de către beneficiar, în vederea înscrierii în căsuța 4 a documentului administrativ de însoțire.

(5) Autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici prevăzuți la alin. (1) și (3) prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(6) În înțelesul prezentelor norme, prin costul unui produs se înțelege suma tuturor achizițiilor de bunuri și servicii la care se adaugă cheltuielile de personal și consumul de capital fix la nivelul unei activități, așa cum este definită la pct. 5^{1.4}. Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate. În înțelesul prezentelor norme, prin costul energiei electrice se înțelege prețul efectiv de cumpărare al energiei electrice sau costul de producție al energiei electrice, dacă este realizată în activitate.

(7) În înțelesul prezentelor norme, prin procese mineralogice se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN sub codul DI 26 «fabricarea altor produse din minerale nemetalice», în conformitate cu Regulamentul Consiliului nr. 3037/90 din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană.

(8) În înțelesul prezentelor norme nu se consideră producție de produse energetice operațiunile pe durata cărora sunt obținute mici cantități de produse energetice."

5. După alineatul (1) al punctului 7 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

"(1¹) Intră sub incidența regimului de antrepozitare producția și/sau depozitarea de arome alimentare; extracte și concentrate alcoolice care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum."

6. La punctul 7 alineatul (5), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

"d) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 175⁴ alin. (1) pct. 2 din Codul fiscal."

7. După alineatul (5) al punctului 8 se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

"(5¹) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de depozitare și care efectuează operațiuni exclusive de îmbuteliere băuturi spirtoase trebuie să dețină în proprietate sau să dețină contracte de leasing pentru instalațiile de îmbuteliere."

8. La punctul 9 alineatul (1), litera h) va avea următorul cuprins:

"h) produse energetice - 2.500.000 kg. Această cantitate minimă nu este obligatorie în cazul antrepozitelor fiscale de depozitare destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor și, respectiv, a navelor și a ambarcațiunilor."

9. La punctul 9 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

"i) arome alimentare, extracte și concentrate alcoolice - 1.500 litri de alcool pur."

10. Alineatul (3) al punctului 9 va avea următorul cuprins:

"(3) În situația unui antrepozitar autorizat de depozitare, care pe durata unei perioade continue de 6 luni nu respectă prevederile alin. (1), autorizația se revocă. Revocarea autorizației se face de către autoritatea fiscală centrală."

11. După alineatul (4) al punctului 9 se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

"(5) Antrepozitarii autorizați pentru depozitare vor înregistra în evidențele proprii toate operațiunile efectuate privind achizițiile și livrările de produse accizabile și vor depune lunar la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își au domiciliul fiscal câte o situație centralizatoare a acestor operațiuni, până pe data de 15 a lunii următoare celei la care se referă situația. Modelul situației centralizatoare este similar celui prevăzut în anexa nr. 14."

12. La alineatul 6 al punctului 9¹, fraza a doua se abrogă.

13. Alineatul (3) al punctului 12 se abrogă.

14. Alineatele (1), (5) și (7) ale punctului 12¹ vor avea următorul cuprins:

"12¹. (1) Măsura suspendării - cu excepția cazului de la alin. (4) -, a revocării sau a anulării autorizațiilor se va dispune de către Comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri.

[...]

(5) Atunci când deficiențele care atrag măsura revocării nu au consecințe fiscale și sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control de către organele cu atribuții în acest sens, acestea vor comunica operativ comisiei instituite în cadrul autorității fiscale centrale faptul că deficiențele au fost remediate, situație în care această comisie nu va mai dispune măsura de revocare.

[...]

(7) În toate situațiile privind suspendarea, revocarea sau anularea autorizației, aceasta atrage suspendarea activității și, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, operațiune care va fi efectuată de autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitarul autorizat."

15. La punctul 12¹, alineatul (6) se abrogă.

16. După alineatul (9) al punctului 12¹ se introduc două noi alineate, alineatele (10) și (11), cu următorul cuprins:

"(10) În cazul anulării sau revocării autorizației, cererea pentru o nouă autorizație poate fi depusă numai după o perioadă de 5 ani, respectiv 6 luni de la data la care decizia de anulare sau revocare a autorizației devine definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau de la data hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(11) Cererea de renunțare la un antrepozit fiscal, în care se vor menționa și motivele acesteia, se depune la organul fiscal teritorial. Organul fiscal teritorial are obligația de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deține stocuri de produse accizabile și dacă au fost respectate prevederile legale în materie. După verificare, cererea de renunțare, însoțită de actul de verificare, va fi transmisă autorității fiscale centrale."

17. Alineatul (15) al punctului 12² va avea următorul cuprins:

"(15) Autorizația de operator înregistrat are valabilitate 5 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea fiscală competentă."

18. Alineatul (3) al punctului 13 va avea următorul cuprins:

"(3) În cazul deplasării în regim suspensiv a produselor accizabile dintr-un antrepozit fiscal din România către un stat membru, inclusiv în cazul deplasării către un birou vamal de ieșire din teritoriul comunitar, containerele în care se deplasează produsele respective trebuie să poarte și sigiliile aplicate de reprezentantul desemnat de autoritatea fiscală teritorială din raza căreia pleacă produsul sau de autoritatea competentă dintr-un alt stat membru, în situațiile în care se impun desigilarea și resigilarea containerelor. În situația în care vămuirea se efectuează la un birou vamal din teritoriul comunitar, sigiliile aplicate de reprezentantul autorității fiscale vor fi înlocuite, după caz, cu sigiliile vamale."

19. După alineatul (5) al punctului 13 se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

"(6) Prevederile alin. (2) al art. 186 din Codul fiscal se aplică și circulației intracomunitare a produselor supuse accizelor cu o cotă zero care nu au fost eliberate în consum."

20. După alineatul (11) al punctului 14 se introduc două noi alineate, alineatele (12) și (13), cu următorul cuprins:

"(12) Prevederile alin. (1) al art. 187 din Codul fiscal nu sunt aplicabile în cazul prevăzut la alin. (2) și (3) ale pct. 2².

(13) Circulația intracomunitară a produselor accizabile supuse marcării potrivit prevederilor art. 202 din Codul fiscal, dintr-un alt stat membru către România, produse care sunt destinate vânzării în

România, va fi însoțită de documentul administrativ de însoțire."

21. După alineatul (1) al punctului 14² se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

"(1¹) Obligațiile de a înștiința autoritatea fiscală competentă de neprimirea în termen de către antrepozitul fiscal expeditor a documentului administrativ de însoțire certificat, precum și de a plăti accizele corespunzătoare revin antrepozitarului autorizat."

22. După punctul 18² se introduce un nou punct, punctul 18^{2.1}, cu următorul cuprins:

"Codul fiscal:

Produse cu accize plătite, utilizate în scopuri comerciale în România

Art. 192⁴. - [...]

(3) Acciza este datorată, după caz, de către comerciantul din România sau de persoana care primește produsele pentru utilizare în România.

Norme metodologice:

18^{2.1}. - (1) Pentru aromele alimentare, extractele și concentratele alcoolice, accizele plătite de către comerciantul din România ca urmare a achiziției de la un furnizor dintr-un alt stat membru pot fi restituite la cererea comerciantului care s-a conformat cerințelor prevăzute la alin. (5) al art. 192⁴ din Codul fiscal.

(2) Cererea de restituire va fi însoțită de:

a) documentul care să ateste că acciza a fost plătită; și

b) copia documentelor care atestă că livrarea s-a efectuat către un antrepozit fiscal de producție băuturi alcoolice la prețuri fără accize; sau

c) copia documentelor care atestă că livrarea s-a efectuat către un operator economic producător de băuturi nealcoolice ori produse alimentare, în care să fie înscrisă mențiunea «scutit de accize»."

23. La punctul 18⁵, alineatul (2) litera B), punctul 4) va avea următorul cuprins:

"4) bere - 110 litri."

24. Alineatele (5) și (7) ale punctului 20 vor avea următorul cuprins:

"(5) Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale.

[...]

(7) În cazul garanției personale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară din teritoriul comunitar;

b) să existe o scrisoare de garanție bancară în favoarea autorității fiscale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe și alte contribuții."

25. După alineatul (8) al punctului 20 se introduc trei noi alineate, alineatele (8¹), (8²) și (8³), cu următorul cuprins:

"(8¹) Prin excepție de la prevederile alin. (8), un antrepozitar autorizat pentru producție, transformare și/sau depozitare de tutunuri prelucrate are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 8,33% din suma accizelor aferente mediei ieșirilor anuale de produse accizabile din antrepozitul fiscal, în ultimii 3 ani calendaristici.

(8²) În toate situațiile, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea cotelor de acciză în vigoare la momentul constituirii garanției.

(8³) În situațiile prevăzute la alin. (8) și (8¹), nivelul garanției se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care Comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale stabilește că în ultimii 3 ani consecutivi de activitate în calitate de antrepozitar autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele;

b) cu 75%, în cazul în care Comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale stabilește că în ultimii 5 ani consecutivi de activitate în calitate de antrepozitar autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele."

26. Alineatele (9)-(12) și (18) ale punctului 20 vor avea următorul cuprins:

"(9) Orice antrepozitar autorizat prevăzut la alin. (8) și (8¹) are obligația constituirii unei garanții corespunzătoare unei cote de 2,5% din suma accizelor aferente cantităților de produse accizabile deplasate în regim suspensiv către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanției.

(10) În situația în care suma garanției constituite potrivit prevederilor alin. (8) și (8¹) este mai mare decât suma garanției constituite potrivit prevederilor alin. (9), aceasta din urmă se va considera deja constituită.

(11) Orice operator înregistrat are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 6% sau de 8,33% în cazul tutunului prelucrat, din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate în anul anterior.

(12) În situația unui nou antrepozitar autorizat sau a unui nou operator înregistrat, garanția va reprezenta 6% sau 8,33% în cazul tutunului prelucrat, din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a fi realizate ori achiziționate pe parcursul unui an.

[...]

(18) Nivelul garanției se analizează anual de către autoritatea fiscală teritorială, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului/operatorului înregistrat sau în nivelul accizei datorate. În acest sens, antrepozitarul autorizat/operatorul înregistrat trebuie să depună anual, până la data de 15 ianuarie a anului următor, la autoritatea fiscală teritorială o declarație privind informațiile necesare analizei. Quantumul garanției stabilit prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat/operatorului înregistrat prin decizie emisă de autoritatea fiscală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării."

27. Alineatul (13) al punctului 20 se abrogă.

28. După alineatul (5) al punctului 21.3 se introduc șase noi alineate, alineatele (6)-(11), cu următorul cuprins:

"(6) Scutirea de la plata accizelor se acordă direct beneficiarilor scutirilor în baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 17 și în cazul produselor accizabile achiziționate de la un importator pentru care accizele au fost plătite de acesta în vamă.

(7) Certificatul de scutire se întocmește de beneficiar în două exemplare vizate de autoritatea fiscală care deservește beneficiarul, pentru fiecare operațiune în parte.

(8) Un exemplar al certificatului de scutire de accize însoțește transportul produselor accizabile de la importator către beneficiar și se păstrează de către acesta, iar al doilea exemplar se păstrează de către importator.

(9) Importatorul livrează beneficiarului scutirii produsele accizabile la prețuri fără accize și va solicita compensarea/restituirea accizelor aferente cantităților astfel livrate, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(10) În vederea restituirii sumelor reprezentând accizele, importatorul va depune până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, următoarele documente:

a) cererea de restituire de accize;

b) copia facturilor de livrare către beneficiarul scutirii, în care este înscrisă mențiunea "scutit de accize";

c) dovada plății accizelor în vamă;

d) copia certificatului de scutire, aferent fiecărei operațiuni.

(11) Modelul cererii de restituire a accizei este cel din anexa nr. 19."

29. La punctul 22 alineatul (8), litera d) va avea următorul cuprins:

"d) operațiunea de denaturare se consemnează într-un registru special, care se păstrează în antrepozitul fiscal, în care se vor înscrie: data efectuării operațiunii, cantitatea denaturată, substanțele și

cantitățile utilizate pentru denaturare, precum și numele și semnătura reprezentantului autorității fiscale."

30. La punctul 22 alineatul (13), litera a) va avea următorul cuprins:

"a) situațiile prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. a), b), d), f) și g) din Codul fiscal;"

31. La punctul 22 alineatul (18), litera c) va avea următorul cuprins:

"c) dovada constituirii unei garanții în favoarea autorității fiscale, care să reprezinte 3% din accizele aferente cantității aprobate. Această dovadă se depune la autoritatea fiscală emitentă în termen de 15 zile de la data aprobării autorizației. Forma și modul de constituire a garanției sunt cele prevăzute la pct. 20 alin. (5), (6) și (7). Garanția nu se constituie în cazul antrepozitelor autorizate care funcționează în sistem integrat."

32. Alineatul (20) al punctului 22 va avea următorul cuprins:

"(20) După eliberarea autorizațiilor, autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale ale autorizațiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul alcoolului etilic și produselor alcoolice. De asemenea, vor asigura publicarea pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni."

33. Alineatele (2), (4), (5) și (8) ale punctului 23.1 vor avea următorul cuprins:

"(2) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru motor pentru aeronave la prețuri de livrare fără accize:

a) operatorii economici care dețin certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile și/sau de contracte de prestări de servicii cu societăți deținătoare de certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile;

b) persoana care deține certificat de autorizare ca operator aerian.

[...]

(4) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare la prețuri de livrare fără accize:

a) operatorii economici care dețin autorizații ca distribuitori de combustibil pentru motor pentru navigație;

b) persoana care deține certificat de autorizare pentru navigație.

(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) și alin. (4) lit. a) trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare. Această obligație revine operatorilor economici care dispun de spații de depozitare corespunzătoare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil pentru motor a aeronavelor, precum și a navelor și ambarcațiunilor.

[...]

(8) Operatorii economici prevăzuți la alin. (5) vor înregistra zilnic toate cantitățile intrate și ieșite în jurnalele privind intrările și ieșirile de combustibil pentru motor destinate utilizării exclusive pentru aeronave și nave, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 22."

34. Alineatele (1)-(7), (14), (18) și (19) ale punctului 23.2 vor avea următorul cuprins:

"23.2 (1) În situațiile prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca energia electrică să provină de la operatori economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un operator înregistrat, de la un importator, din operațiuni proprii de import, de la companii de extracție a cărbunelui sau alți operatori economici care comercializează acest produs ori de la un distribuitor autorizat, în cazul gazului natural.

(2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producție de energie electrică, ai centralelor combinate de energie electrică și termică, precum și operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal vor solicita autorității fiscale teritoriale în raza căreia își au sediul autorizații de utilizator final pentru produse energetice.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) energia electrică și gazul natural.

(4) Autorizațiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoțită de:

a) actul de constituire - în copie și original - din care să rezulte că societatea desfășoară o activitate de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică;

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de plata accizelor.

(5) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea fiscală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 20, și au o valabilitate de 3 ani.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în 3 exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă;

c) al treilea exemplar se păstrează de către antrepozitul fiscal expeditor, de către operatorul înregistrat sau de către importator.

(7) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor, înscrise într-o autorizație pentru fiecare an de valabilitate a acesteia, vor reprezenta media anuală a cantităților utilizate în ultimii 3 ani. Pentru operatorii economici care nu au activitate de minimum 3 ani, cantitățile vor fi estimate pe baza normelor de consum și a producției preconizate a se realiza.

[...]

(14) Dacă în termen de 45 de zile lucrătoare de la expedierea produsului antrepozitul fiscal expeditor nu primește copia documentului administrativ de însoțire certificat, va înștiința despre acest fapt autoritatea fiscală emitentă a autorizației în termen de 5 zile. Autoritatea fiscală emitentă va verifica în următoarele 3 zile realitatea informației și în cazul în care aceasta se va dovedi reală, va analiza motivele care au generat acest fapt și va dispune încasarea accizelor aferente cantităților înscrise în document.

[...]

(18) Operatorii înregistrați, importatorii sau operatorii economici care achiziționează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică vor livra produsele către aceste centrale la prețuri fără accize și vor solicita autorității fiscale competente restituirea accizelor aferente cantităților livrate cu această destinație, care au fost plătite la momentul recepției, importului sau al achiziției. Nu intră sub incidența acestor prevederi beneficiarii scutirilor care utilizează produse energetice provenite din operațiuni proprii de import, pentru care scutirea se acordă direct.

(19) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (18), operatorul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală competentă la care a efectuat plata o cerere de scutire de accize al cărei model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice. Cererea va fi însoțită de copia autorizației de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii și de documentul care atestă plata accizelor de către operatorul înregistrat, importator sau operatorul economic."

35. Alineatul (22) al punctului 23.2 se abrogă.

36. Alineatul (4) al punctului 23.3 va avea următorul cuprins:

"(4) În cazul organizațiilor de caritate, scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe beneficiarul scutirii, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații."

37. Alineatul (2) al punctului 23.7 va avea următorul cuprins:

"(2) Scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe beneficiarul scutirii, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații."

38. După punctul 23.10 se introduce un nou punct, punctul 23.11, cu următorul cuprins:

"23.11. (1) În toate situațiile în care se eliberează autorizații de utilizator final, autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale a autorizațiilor de

utilizator final eliberate în domeniul produselor energetice. De asemenea, vor asigura publicarea pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(2) Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final de produse energetice poate fi suplimentată în situații bine justificate în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(3) În toate situațiile în care scutirea de la plata accizelor este condiționată de constituirea garanției, forma și modul de constituire a garanției sunt cele prevăzute la alin. (5), (6) și (7) de la pct. 20."

39. La punctul 24 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

"f) aromele alimentare, extractele și concentratele alcoolice."

40. Alineatul (9) al punctului 26 va avea următorul cuprins:

"(9) Fiecărui operator economic cu drept de marcă i se atribuie un cod de marcă de 13 caractere. În cazul antrepozitarilor autorizați și al operatorilor înregistrați, codul de marcă este codul de acciză. În cazul importatorilor autorizați și al operatorilor neînregistrați, codul de marcă este format din două caractere alfanumerice aferente codului de țară, conform standardului ISO 3166, din care se face importul sau achiziția intracomunitară, după caz, urmate de codul de identificare fiscală format din 11 caractere alfanumerice. Atunci când codul de identificare fiscală nu conține 11 caractere alfanumerice, acesta va fi precedat de cifra «0», astfel încât numărul total de caractere să fie de 11. Codul de marcă se va regăsi înscris pe marcasele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele destinate comercializării pe teritoriul României."

41. După alineatul (2) al punctului 27 se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

"(2¹) Orice importator are obligația de a constitui o garanție corespunzătoare unei cote de 6% sau de 8,33%, în cazul tutunului prelucrat, din suma totală a accizelor aferente produselor importate în anul anterior. În situația unui nou importator autorizat, garanția va reprezenta 6% sau 8,33%, în cazul tutunului prelucrat, din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a fi importate pe parcursul unui an. Forma și modul de constituire a garanției sunt cele prevăzute la alin. (5), (6) și (7) de la pct. 20."

42. Alineatele (3) și (4) ale punctului 28 vor avea următorul cuprins:

"(3) În cazul antrepozitarului autorizat, operatorului înregistrat și al importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă - total sau parțial - de către autoritatea fiscală competentă prevăzută la alin. (1), în funcție de:

a) datele din situația lunară privind evidența achiziționării, utilizării și returnării marcajelor, prezentată de solicitant la autoritatea fiscală, potrivit alin. (9);

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 60 de zile față de data solicitării unei noi note de comandă;

c) garanția stabilită la autorizare, în cazul băuturilor alcoolice supuse marcării, care trebuie să acopere valoarea accizelor aferente cantităților de produse pentru care s-au comandat banderole. Pentru antrepozitarul autorizat și operatorul înregistrat, nivelul garanției stabilite la autorizare este cel determinat potrivit alin. (8), (11) și (12) ale pct. 20, iar pentru importatorul autorizat, nivelul garanției stabilite la autorizare este cel determinat potrivit alin. (2¹) al pct. 27. Valoarea accizelor care trebuie să fie acoperită de garanție reprezintă valoarea accizelor care se fac venit la bugetul de stat, determinată potrivit prevederilor pct. 1 alin. (4). Atunci când valoarea acestor accize depășește garanția stabilită la autorizare, nota de comandă poate fi aprobată integral numai cu condiția constituirii de către solicitantul banderolelor a unei garanții suplimentare care să acopere diferența de accize.

(4) În situația în care se solicită o cantitate de marcase mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 60 de zile, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au

generat necesitățile suplimentare."

43. Alineatul (5) al punctului 30² va avea următorul cuprins:

"(5) Autorizația de operator economic pentru achiziții intracomunitare are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea fiscală competentă. Orice astfel de operator are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate în anul anterior. În cazul unui nou operator, garanția va reprezenta 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziționa pe parcursul unui an. Forma și modul de constituire a garanției sunt cele prevăzute la alin. (5), (6) și (7) de la pct. 20."

44. După punctul 31 se introduce un nou punct, punctul 31^a, cu următorul cuprins:

"Codul fiscal:

Exigibilitatea

Art. 211. - [...]

(3) În cazul persoanelor fizice care achiziționează produse de natura celor prevăzute la art. 207 lit. h), exigibilitatea ia naștere la momentul înregistrării la autoritățile competente, potrivit legii.

Norme metodologice:

31^a. Persoanele fizice care achiziționează din teritoriul comunitar arme de natura celor prevăzute la art. 207 lit. h) din Codul fiscal efectuează plata accizelor la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul unităților fiscale în raza cărora își au domiciliul, iar în cazul importului, la organul vamal sau la unitatea Trezoreriei Statului în raza căreia funcționează primul birou vamal de intrare în țară."

45. Alineatul (1) al punctului 31¹ va avea următorul cuprins:

"31¹. (1) Taxa specială se aplică atât autoturismelor și autovehiculelor comerciale noi, cât și celor rulate."

46. Punctul 32 va avea următorul cuprins:

"32. Impozitul la țigetele din producția internă se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care impozitul devine exigibil."

47. După alineatul (2) al punctului 58 se introduc trei noi alineate, alineatele (3), (4) și (5), cu următorul cuprins:

"(3) În cazul scutirilor directe de la plata accizelor, pentru care s-au eliberat autorizații de utilizator final în anul 2006, iar de la data de 1 ianuarie 2007 au intrat sub incidența prevederilor art. 175⁴ alin. (1) pct. 2 lit. a) din Codul fiscal, valabilitatea autorizațiilor fiind prelungită până la data de 1 martie 2007, după această dată se aplică prevederile pct. 5^{1.3}. Beneficiarii regimului de neaccizare care au achiziționat produsele energetice la prețuri cu accize au dreptul la restituirea accizelor plătite către furnizori.

(4) Beneficiarii scutirilor directe de la plata accizelor prevăzuți la pct. 23, care după data de 1 ianuarie 2007 și până la data obținerii autorizației de utilizator final au achiziționat produse energetice la prețuri cu accize, pot solicita restituirea accizelor plătite către furnizori. De asemenea, pot solicita restituirea accizelor și operatorii economici care au achiziționat după data de 1 ianuarie 2007 produse energetice la prețuri cu accize pe care le-au livrat la prețuri fără accize, până la obținerea autorizației de utilizator final de către beneficiarul scutirii.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (4), restituirea accizelor se face potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, în baza unei cereri depuse la autoritatea fiscală teritorială, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a produselor energetice în care acciza este evidențiată distinct, dovada plății accizelor către furnizor și, după caz, copia facturii de livrare a produselor respective la prețuri fără accize;

sau

b) documentul de plată a accizelor la momentul importului și copia facturilor de livrare a produselor energetice la prețuri fără accize."

48. Punctul 61 va avea următorul cuprins:

"61. (1) Toți antrepozitarii autorizați până la data de 31 decembrie 2006, care dețin autorizații valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligația ca până la data de 31 martie 2007, inclusiv, să comunice Comisiei instituite în cadrul autorității fiscale centrale nivelul garanției determinate potrivit alin. (8) și (8¹) ale pct. 20 și datele care au stat la baza stabilirii acestui nivel, în vederea actualizării garanțiilor deja constituite. Comisia va stabili pentru fiecare antrepozitar autorizat nivelul garanției actualizate și, după caz, al garanției reduse, precum și diferența de constituit ce va fi comunicată antrepozitarului. Diferența de garanție astfel stabilită va fi constituită de antrepozitarul autorizat în termen de 30 de zile de la data aducerii la cunoștința acestuia de către Comisie.

(2) Importatorii autorizați de produse accizabile supuse marcării, care dețin autorizații valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligația ca până la data de 31 martie 2007, inclusiv, să comunice Comisiei instituite în cadrul autorității fiscale centrale nivelul garanției determinate potrivit alin. (2¹) al pct. 27 și datele care au stat la baza calculului acestui nivel, în vederea stabilirii nivelului garanției de constituit. Garanția stabilită va fi constituită de importatorul autorizat în termen de 30 de zile de la data aducerii la cunoștința acestuia de către Comisie.

(3) Antrepozitarii autorizați până la data de 31 decembrie 2006, exclusiv pentru activitatea de îmbuteliere a băuturilor alcoolice, care dețin autorizații valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligația de a se conforma prevederilor alin. (3) al pct. 2 până la data de 30 septembrie 2007.

(4) Toți antrepozitarii autorizați până la data de 31 decembrie 2006, care dețin autorizații valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligația de a se conforma prevederilor pct. 8 alin. (5) și (5¹) până la data de 30 septembrie 2007."

49. După alineatul (3) al punctului 62 se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

"(4) Marcajele achiziționate de la Compania Națională «Imprimeria Națională» - S.A. de către antrepozitarii autorizați și importatorii autorizați pentru produse accizabile supuse marcării, în baza notelor de comandă aprobate de autoritatea fiscală competentă în anul 2006, vor putea fi utilizate până la epuizare, dar nu mai târziu de 30 iunie 2007. Intră sub incidența acestor prevederi și banderolele destinate marcării buteliilor sau cutiilor cu o capacitate ce depășește 3 litri și, implicit, comercializarea de către producători și importatori a băuturilor alcoolice astfel marcate. După această dată se interzice comercializarea de către producători și importatori a băuturilor alcoolice astfel marcate, iar banderolele neutilizate vor fi predate către Compania Națională «Imprimeria Națională» - S.A. în vederea distrugerii. Cheltuielile legate de distrugere se suportă de către antrepozitarul autorizat sau importatorul autorizat.

(5) Antrepozitarii autorizați pentru producție de băuturi alcoolice, precum și importatorii de astfel de produse, care la data intrării în vigoare a prezentelor norme dețin în stoc banderole neutilizate sau au expediate către furnizorul extern banderole destinate marcării buteliilor ori cutiilor cu o capacitate ce depășește 3 litri, au obligația ca în termen de 15 zile de la această dată să prezinte autorității fiscale teritoriale la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe o situație care să cuprindă numărul de banderole neutilizate/expediate, precum și stocul de produse marcate și îmbuteliate în butelii mai mari de 3 litri înregistrat de către producător/importator, inclusiv cel existent la furnizorul extern."

Art. II. - În măsura în care aplicarea prevederilor titlului VII «Accize și alte taxe speciale» va impune precizări suplimentare, acestea vor fi emise prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. III. - Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

